

א) ס"א דלוימו 13 קדושין
ב) ז"מ כ: פנהדין ס"א,
ג) גנרסא פ"ז מ"ז כ: ז"ב
קט: מכות ו' שבעות לב.
תמורה כה: (ד) ז"ל עמנו
הית' דבש תמרה) ס"א
פסוק: (ה) רש"ל מ"ו (ו) דף
עב ע"ב ד"ה מלאן.

גליון הש"ס

גב' ביע"ל קג"ם. עין
מנ"א סימן שם ס"ק טו:

מוסף רש"י

משום פסידא
דלקוחות. שלקחו עדות
על פיו ותסת מניסן עד
תשרי ועדין לא היה ידוע
שהוא פסול (סנהדרין כ"ג).
מא בינייהו. בין הני תרי
שעמא דרבא (ס"ח). תרי
לחד ותרי לחד. תרי
כימות שהעידו בזה ו',
שני אמרו לכל אחד עמנו
היינו בנקום פלוני. חידוש
ליכא. פסידא דלקוחות
איכא (ס"ח). דפסלינהו.
לחי תרי, בגולגותא.
שהעידו שגולגן הס על
גולה שגולגן בנטק. חידוש
ליכא. דהא מילתא אחרתא
קמפסידא. אכל פסידא
דלקוחות איכא (ס"ח).
ביע"ל קג"ם. יאוש שלא
מעמט באלו מילתא. ז"מ
כ"א: עד וזמס פלוני. חידוש
העומד מאליו בפי' קדושין
דעירובין (טו). קדושין
שלא נמכרו לביהא ביהא
מקדש (קדושין נ"ה). גילו
דעת גניטין בהשאלה גט
(גניטין ל"ז). מומין אכל
נבלות להשעם לקטן
(סנהדרין כ"ג). סימני הלכות
הן שנמלקו בהם אבי ובה
ובכל מקום הלכה כרבא
תוך מאלו (קדושין כ"ב).

מרוכה פרק שביעי בבא קמא

עג.

עין משפט
נר מצוה

פ"א א מ"י פ"ב מהל'
עמות הלכה ו':
ב צ מ"ח פ"ח מלכות
אכל ה"ה ו"ע"ש פ"ב
מלכות שבעות ה"ה יח
ועיין בהשגות וזכ"מ פ"ב
מהל' עדות ה"ה ג ועיין
בהשגות וזכ"מ פ"ו מהל'
מלות ה"ה ו פ"ב מהל'
תמורה ה"ה ד סמג ע"ה ו'
ק ולאוין רמא ט"ש"ע י"ד
ס"י נלד סעף לא לב לב
וס' שם סעף כד כה
וט"ש"ע ח"מ ס"י כט סעף
א וס"י רכא סעף ז':

רבינו הגנאל

והילכתא כותיה דאבי
ביע"ל קג"ם. והן, ייאוש
שלא מדינת. עד וזמס ו'
ההלכה, לחי העומד
מאליהו. קדושין שאין
מסורין לביאה. גידול בר
רעילא. משומד אוכל
בבילה. אקשין על אבי,
תוך גב על פי שנים וטבח
ומכר על פיהן ונמצאו
וזומטין משלמין את הכל,
בגון שבא באחד בניסן אלו
העדים והעידו בבית דין כי
ראובן מהיום כך וכך גב
שורו של פלוני וחזרו ובראו
הן הן והעידו אחריו כן ראינו
שבתחו או מכרו נמצאו
וזומטין משלמין כפל ד' וה'.
ואקשין אהא דארמין בגון
השומרו בטביחה תחלה,
בגון שהביאה תחלה
עדים ב"ח בינין והזומים
ואמרו להם אותו היום
שהעידתן בטביחה עמנו
היינו (והזומים ואמרו להן
אתו היום שהעידתם
בטביחה עמנו היינו)
ואחרי כן הזומם בגניבה,
הלא לטעמ' דאבי דסבר
למפרע נפסלין עידי
הגניבה מאחד בניסן
שהעידו בבית דין הלא
מהיום והלאה נפסלו בכל
ערות, שנמצאת בעת
שהעידו על הטביחה כבר
פסול היה ולא היה מתחייב
הגב על פיהן כלום,
והתורה אמרה ועשייתם לו
כאשר זמם לעשות לאחיו,
ואלו אין להם מעשה.
ופרק' והילכ' שהעידו
בבית אחת, בגון שהעידו
בבית דין באחד בניסן כי
בארי ביום פלוני גב וטבח
ומכר, והזומם משלמין את
הכל. וזה הפירוק ראיה
לפירוש למפרע הוא נפסל
כי אינה משעש שמעידין על
הגניבה אלא משעש
שנתקיימה עדותן בבית
דין. לימא כתנאי היו שנים
מעידין אותו שגב והן
מעידין אותו שטבח הזומם
על הגניבה עדות שבטלה
מקצתה בטלה כולה, והזומם
על הטביחה כול'. ותוצ'י'
ד' ר' יוסי הוא דאמי במה
דברים אמורים בשתי
עדיות, בעדות אחת כעין
שתי עדיות, מאי ניהו כת
העידו על הגניבה
ואחרי כן חזרו והעידו על
הטביחה. אבל כת אחת
העידה בגניבה ובטביחה
בבית אחת זו היא עדות
אחת. ועליה הלך, רבנן
סברי מיכן ולהבא הן
נפסלין, ואף על גב דארמין
תוך כדי דיבור כריבור
דאמי לא מיפסלי מומן
שהעידו אלא מעת ההומה
כרבא, ובטביחה שהזומם
משלמין ונתקיימה שלא
הזומם עדותן כגורה. ור' יוסי

פסידא דלקוחות. שחמתוהו על שטר מכירה בינתיים. מאי זנייהו.
צין הני מרתי לישנא דרבא: פרי לחד. עמנו הייתם) ותרי אחרוני
לחד דליכא חידושא: בגולגותא. שלא הזימוהו אלא העידו שנים על
אלו שהן גולגין והכא ליכא למימר סמוך להני דהא מילתא אחרתא
היא: יע"ל קג"ם. סימני שמועות
הן זו אחד מהן עד וזמס: פסולין
הון ואין עדותן עדות: אמת
משלמי. על הטביחה: כי הדרי מיתומי
אגניבה. כשחזרין וניזמין על הגניבה
איגלאי מילתא כו': ה"ג והלכתא
שהעידו צבא אחס והזומו. ולא
גרסינן והזומו צבא אחת דכיון
דהעידו צבא אחת ליכא למימר
בשעת עדות טביחה פסולין הון
ואפילו אי אמרין למפרע נפסל
דהא תוך כדי דיבור הוה הזומה
לא איכפת לן אי צבא אחת אי צוה
אחר זה ובלבד שזומו על הטביחה
תחילה: היו שנים מעידים אותו שגב
והן. עלמס מעידים אותו שטבח:
צטלה כולה. ומשלמי כפל והוא פטור
דכיון ללא גב לא טבח ואפילו חזרו
והזומו על הטביחה (ס' פטורין: הוומו
על הטביחה. ולא על הגניבה: צמה
דברים אמורים. דהוא משלם כפל
ולא צטל עדות גניבה בשתי עדות:
צבא אחס צוה אחר זה. שהעידו
היום על הגניבה ואמרו באחד צבא
גב ולמחר על הטביחה ואמרו בשני
צבא טבח: וא"ר יוסי. דכי אמרי
לכו סהדי עמנו הייתם ציוס שני
הזומו אף על הגניבה ציוס ראשון
מהיכא תימי האי: ומאי ניהו כו'
אכל צעודס אחס צבא אחס. שהעידו
על שתיים זו בתוך כדי דיבור של זו
ואמרו באחד צבא טבח גב וצבא צבא
טבח והזומו על שני צבא ואע"ג
לדאחד צבא לא איזומס מיהו איגלאי
מלתא דכי אסהוד פסולין הון דסנר
ר' יוסי למפרע הוא נפסל וצטלה
כל עדות אותה שעה שכולה עדות
אחת היא: כדי דיבור. לקמן [ג' מפרש:
מלאן ולהבא. מיום שהזומו ולא מיום
שהעידו: אגניבה דלא מיתומי לא
איזומס. ואע"ג דצהדי אסהודי לא
הא לא אמתלי פסוליהו מהיכא
שעמא דנימא אע"ג דלאחד צבא
לא איזומס מיהו שעת עדותן שעת
פסולת היתה: איזומו לכו [גמין]
אגניבה. האי איזומו לאו הזומה
דוקא (ג) נקט) לשלם ממון אלא איפסלו
לכו אגניבה משום פסול עדות:
לאו

משום פסידא דלקוחות מאי בינייהו (ד' דאסהודי
ביה תרי לחד ותרי לחד אי נמי דפסלינהו
בגולגותא להך לישנא דאמרת משום חידוש
ליכא להך לישנא דאמרת משום פסידא
דלקוחות איכא אמר רבי ירמיה מדפתי
עבד רב פפא עובדא כוותיה דרבא רב
אשי אמר הלכתא כוותיה דאביי (ו' והלכתא
כוותיה דאביי * ביע"ל קג"ם: תנן גב על
פי שנים וטבח ומכר על פיהם ונמצאו
וזומטין משלמין את הכל מאי לאו שהעידו
על הגניבה וחזרו והעידו על הטביחה והזומו
על הגניבה וחזרו והזומו על הטביחה ואי
סלקא דעתך למפרע הוא נפסל הני כיון
דאיתומו להו אגניבה איגלאי מילתא למפרע
דכי אסהודו אמביחה פסולין הון אמאי
משלמין אמביחה אמרי הכא תחילה אמרי
בגון שהזומו על הטביחה תחילה אמרי
סוף סוף כי הדרי מיתומי אגניבה איגלאי
מילתא דכי אסהודו אמביחה פסולין הון
אמאי משלמו אמביחה והלכתא שהעידו
בבת אחת והזומו לימא כתנאי היו שנים
מעידין אותו שגב והן מעידין אותו שטבח
והזומו על הגניבה עדות שבטלה מקצתה
בטלה כולה הזומו על הטביחה הוא משלם
תשלומי כפל והן משלמין תשלומי שלשה
א"ר יוסי בד"א בשתי עדיות אבל בעדות
אחת עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה
מאי בשתי עדיות ומאי בעדות אחת אילימא
בשתי עדיות בשתי עדיות ממש בשתי
כתות בעדות אחת בבת אחת בזה אחר
זה וא"ר יוסי בעדות אחת בבת אחת בזה
אחר זה כי מסהדי אגניבה והדר מסהדי
אמביחה כי מיתומי אמביחה * עדות שבטלה
מקצתה בטלה כולה ואיתומו להו אגניבה
מהיכא תיתי הך אלא לאו בשתי עדיות
בעדות אחת כעין שתי עדיות ומאי ניהו
כת אחת בזה אחר זה אבל בעדות אחת
בבת אחת לא וסבריה דכולי עלמא (ג' תוך
כדי דיבור כדיבור דמי מאי לאו בהא קמפיילגי
דרבנן סברי מכאן ולהבא הוא נפסל וכיון
דמהיכא שעתא קא מיתומי אמביחה דקא
מיתומי איתומס אגניבה דלא מיתומי לא
איתומס ר' יוסי סבר למפרע הוא נפסל
וכיון דמיד כי אסהודו הוא דמיפסלי להו
נמו אגניבה דהא תוך כדי דיבור דמי אמרי אי תוך כדי
דיבור כדיבור דמי דכולי עלמא למפרע הוא נפסל אלא בתוך
כדי דיבור כדיבור דמי קא מיפילגי רבנן סברי תוך כדי דיבור
לאו

יוסי סבר למפרע הוא נפסל משעה שהעידו בבית דין, ותוך כדי דיבור דאמי ועדות שבטלה מקצתה בטלה כולה. ודחינן להדין תירוצא ואמרין לא, כולי עלמא למפרע הוא נפסל ובתוך כדי דיבור פליגי, רבנן סברי תוך כדי דיבור